

РЕШЕНИЕ

№ 5141

гр. София, 28.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 05.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **10604** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Софийски университет „С. К. О.“ с ЕИК[ЕИК], представлявано от Ректора проф.д.н. А. Г., със седалище и адрес на управление – [населено място], бул. „Ц. Освободител № 15 чрез процесуалния си представител –адв. О., срещу Решение № 80811-640/22.08.2019 г. на Ръководителя на Управляващия орган на ОП „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020 г., с което е отказано да бъдат верифицирани средства разходи в размер на 101 246, 59 лева, за бенефициента Софийски университет „С. К. О.“ по договор за БФП № BG05M2OP001-1.001-0001.

Жалбоподателят твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като е издадено при противоречие с материалноправните разпоредби и с целта на закона. Сочи се, че начинът на изчисление на възнаграденията и пропорционалното отчитане на възнаградението за работа по проекта въз основа на допълнително споразумение по чл.119 от КТ към основния трудов договор е незаконосъобразен и противоречи на чл.14 ал.1 от Закона за защита на дискриминацията.

В съдебно заседание чрез адв. О. поддържа жалбата. Моли присъждането на разноски по делото.

Ответникът- Изпълнителен директор на ИА „Оперативна програма „Наука и

образование за интелигентен растеж“ и Ръководител на Управляващия орган на ОП НОИР 2014-2020, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, като неоснователна по подробни доводи изложени в представения по делото писмен отговор. Тази теза се поддържа и по същество, като представя подробни писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, III отделение, 60-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Софийският университет „Св.К. О.“ е бенефициент по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ОП“НОИР“ 2014-2020 процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ BG05M20P001-1.001“ Изграждане и развитие на центрове за върховни постижения“ по проект „Изграждане и развитие на Център за върховни постижения „Наследство БГ“, сключен на 28.02.2018г.

УО не верифицира:

1. По бюджетен ред IV. 11.1 „Разходи за командировки“ не се верифицира сумата в размер на 579,64 лв., от които:

По заповед за командировка №РД23-1188/03.10.2018 г. на проф. дин Ж. Д. В. за участие в „6th W. on M. A. and C. O.“ за период 29.11-02.12.2018 г. са отчетени и изплатени в пълен размер дневни разходи. Управляващият орган не верифицира сумата в размер на 46,08 лв., която включва 2 бр. разходи за обяд за период 30 ноември и 01 декември 2018 г. включително, които са поети от приемащата/обучителната организация, видно от приложени програма и разяснение относно какво е включено в платената таксата участие към Пакет отчетни документи №4 в ИСУН 2020 на основание на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, чл. 18, ал. 3, т. 1 и чл. 20, ал. 2 от Наредбата за служебни командировки и специализации в чужбина; по заповед за командировка № РД23-1188/03.10.2018 г. е отчетен разход за квартирни на проф. дин Ж. Д. В. с фактура №444/29.11.2018 г. Управляващият орган не верифицира сумата в размер на 0,01 лв. представляваща недопустим разход - курсови разлики при обмяна на чужда валута, съгласно чл. 26, ал. 1, т. 2 от ПМС № 189/ 28.07.2016 г. За отчетеният разход в размер на 421,30 лв. в ИСУН 2020 е приложена фактура №444 с дата 29.11.2018 г. на стойност 192,00 английски лири, официалният курс на БНБ за посочената дата е 2,19423 лв./английска лира, според който максимално допустимия размер на разхода следва да е 421,29;

По заповед за командировка №РД-23-1291/29.10.2018 г. на И. К. Г. за участие в работни срещи „6-th W. on M. A. and C. O.“ е отчетен разход за транспорт в размер на 533,55 лв. с протокол №[ЕГН]/10.12.2018 г. и протокол №23148/14.12.2018 и не се верифицира на основание чл. 57, т. 2 от ЗУСЕСИФ. От приложените документи и разяснения изискани от УО с писмо с рег. № BG05M20P001-1.001-0001-C03-M084/24.04.2019 г. и получен отговор с писмо с рег. № BG05M20P001-1.001-0001-C03-M085/09.05.2019 г. е видно, че командировката на г-жа И. Г.-координатор обществени поръчки не е свързана с нейната длъжностна характеристика като член от екипа за организация и управление.

2. По бюджетен ред VIII 25.2 „Разходи за командировки“ не се верифицира

сумата в размер на 387,54 лв., както следва:

По заповед за командировка №РД24-822/05.10.2018 г. отчетен разход за транспорт в размер на 118,91 лв. на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 и т. 6 от ЗУСЕСИФ. Предявеният за възстановяване разход за транспорт в ИСУН 2020 е в размер на 138,56 лв., а приложеният разходооправдателен документ-фактура №[ЕГН]/02.10.2018 г. е на стойност 19,65 лв. За посоченият разход за транспорт в заповедта за командировка не са посочени всички задължителни реквизити, удостоверяващи отчетената сума, не са посочени вид и цена на горивото съгласно чл. 13, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата за командировки в страната. За отчетеният разход са изискани допълнителни разходооправдателни документи удостоверяващи извършеният разход с писмо с рег № (ИСУН 2020) BG05M20P001-1.001-0001-C03-M084/24.04.2019 г. и в съответствие с раздел V „Отчитане“, т. 7 „Документи за отчитане на извършените разходи“ от Ръководството за изпълнение на административни договори за предоставяне на БФП, съфинансирани от ЕФРР по приоритетна ос 1 „Научни изследвания и технологично развитие“ на ОП НОИР 2014-2020 г. На 09.05.2018 г. е получен отговор с писмо с рег.№ (ИСУН 2020) BG05M20P001-1.001-0001-C03-M085, към което не са приложени допълнителни разходооправдателни документи удостоверяващи отчетеният разход за транспорт в пълния му размер;

По заповед за командировка №РД24-942/20.11.2018 г. отчетен разход за транспорт в размер на 27,40 лв. на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 и т. 6 от ЗУСЕСИФ. Предявеният за възстановяване разход за транспорт в ИСУН 2020 е в размер на 117,04 лв., а приложените разходооправдателни документи-фактури №19033067/22.11.2018 г., фактура №[ЕГН]/23.11.2018 г., фактура №[ЕГН]/23.11.2018 г., фактура №[ЕГН]/22.11.2018 г. и фактура №[ЕГН]/23.11.2019 г. са на стойност 89,64 лв. За посоченият разход за транспорт в заповедта за командировка не са посочени всички задължителни реквизити, удостоверяващи отчетената сума, не са посочени вид и цена на горивото съгласно чл. 13, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата за командировки в страната. За отчетеният разход са изискани допълнителни разходооправдателни документи удостоверяващи извършеният разход с писмо с рег.№ (ИСУН 2020) BG05M20P001-1.001-0001-C03-M084/24.04.2019 г. и в съответствие с раздел IV „Отчитане“, т. 7 „Документи за отчитане на извършените разходи“ от Ръководството за изпълнение на административни договори за предоставяне на БФП, съфинансирани от ЕФРР по приоритетна ос 1 „Научни изследвания и технологично развитие“ на НОИР 2014-2020 г. На 09.05.2018 г. е получен отговор с писмо с рег.№ (ИСУН 2020) BG05M20P001-1.001-0001-C03-M085, към което не са приложени допълнителни разходооправдателни документи удостоверяващи отчетеният разход за транспорт в пълния му размер;

По заповед за командировка №РД24-877/05.10.2018 г. отчетен разход за транспорт в размер на 125,42 лв. на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 и т. 6 от ЗУСЕСИФ. Предявеният за възстановяване разход за транспорт в ИСУН 2020 е в размер на 136,23 лв., а приложеният разходооправдателен документ-фактура №[ЕГН]/26.10.2018 г. е на стойност 10,81 лв. За посоченият разход за транспорт в заповедта за командировка не са посочени всички задължителни реквизити, удостоверяващи отчетената сума, не са посочени вид и цена на горивото съгласно чл. 13, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата за командировки в страната. За отчетеният разход са изискани допълнителни

разходооправдателни документи удостоверяващи извършеният разход с писмо с рег.№ (ИСУН 2020) BG05M20P001 -1.001-0001 -C03-M084/24.04.2019 г. и в съответствие с раздел V „Отчитане“, т. 7 „Документи за отчитане на извършените разходи“ от Ръководството за изпълнение на административни договори за предоставяне на БФП, съфинансирани от ЕФРР по приоритетна ос 1 „Научни изследвания и технологично развитие“ на ОП НОИР 2014-2020 г. На 09.05.2018 г. е получен отговор с писмо с рег.№ (ИСУН 2020) BG05M20P001-1.001-0001-C03-M085, към което не са приложени допълнителни разходооправдателни документи удостоверяващи отчетеният разход за транспорт в пълния му размер;

По заповед за командировка № РД-23-1195/09.10.2018 г. на И. И. до Б. за период 08-09.10.2018 г. са отчетени и изплатени пълния размер на дневни разходи в размер на 139,91 лв. Управляващият орган не верифицира сумата в размер на 47,91 лв., която включва 1 бр. разход за обяд и 1 бр. разход за вечеря за период 08 октомври 2018 г., които са поети от приемащата/обучителната организация, видно от приложена програма към настоящия Пакет отчетни документи №3 в ИСУН 2020 на основание чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, чл. 15, ал. 1, чл. 18, ал. 3 и чл. 20, ал. 2 от Наредбата за служебни командировки и специализации в чужбина;

По заповед за командировка №РД-23-1291/29.10.2018 г. на И. К. Г. за участие в работни срещи „6-th W. on M. A. and C. O.“ е отчетен разход за транспорт в размер на 67,90 лв. и не се верифицира на основание чл. 57, т. 2 от ЗУСЕСИФ.

4. По бюджетен ред VIII 25.1 „Разходи за възнаграждения на лица, пряко ангажирани с дейности по управлението и/или изпълнението на проекта, включително задължителни здравни и осигурителни вноски за сметка на осигурителя“ не се верифицира сума в размер на 75 941,17 лв. на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУСЕСИФ. Неверифицираната сума се отнася за поискани за възстановяване разходи за възнаграждения на служители на бенефициента СУ „Св. К. О.“ - лица от екипа за организация и управление, назначени чрез сключване на допълнително споразумение към основен трудов договор по реда на чл. 119 от Кодекса на труда (КТ), с което се възлагат функции по управление на проекта в рамките на установеното работно време.

В този случай се извършва пропорционално отчитане на възнаграждението по основния трудов договор, като работата се извършва в установеното работно време, а възнаграждението за реално отработените часове по проекта се изплаща от бюджета на проекта. Този вариант на назначаване и отчитане е описан в т. 3.1 „Наемане на екипа за организация и управление на проекта“, второ тире към Раздел I. „Изпълнение на договора“ от Ръководството за изпълнение на административни договори за предоставяне на БФП, съфинансирани от ЕФРР по приоритетна ос 1 „Научни изследвания и технологично развитие“ на ОП НОИР 2014-2020 г., версия 01.03.2018 г., публикувано на 08.03.2018 г. на сайта на Управляващият орган в секция „Новини“ (налично и на интернет страницата на ИА ОП НОИР, в рубрика „Документи“, „Ръководства и указания на УО“). Съгласно т. 27.2 от Условията за кандидатстване по процедура чрез подбор на проектни предложения BG05M20P001-1.001 „Изграждане и развитие на центрове за върхови постижения“ в процеса на изпълнение на проектите и

чл.5 от сключения административен договор, бенефициентите следва да се придържат към правилата и процедурите, описани в ръководството за изпълнение на административни договори по приоритетна ос 1 на ОП НОИР.

В резултат на извършената проверка УО е констатирал, че размерът на определената часова ставка в допълнителните споразумения на основание чл. 119 от КТ за работа по проекта, е некоректно определен от бенефициента и не е в съответствие с часовата ставка по основното трудово правоотношение.

Отчетените и начислени възнаграждения, по отношение на които са валидни изложените по-горе констатации, са по отношение на следните допълнителни споразумения за работа по проекта:

- за А. А. М. по Допълнително споразумение №РД-22-952 от 03.04.2018 г.към трудов договор № РД22-374/9.3.2016 г.;
- за И. И. Д. по Допълнително споразумение №РД-22-953 от 03.04.2018 г. към трудов договор №3840/07.07.1981 г.;
- за О. Б. Х. по Допълнително споразумение № РД-22-954 от 03.04.2018 г. към трудов договор №6797/24.09.1985 г.;
- за Е. Г. П. по Допълнително споразумение № РД-22-955 от 03.04.2018 г. към трудов договор №1464/08.07.1998 г.;
- за В. К. Ц. по Допълнително споразумение № РД-22-951 от 03.04.2018 г. към трудов договор №РД 22-1915/18.10.2005 г.;
- за П. Е. Х. по Допълнително споразумение № РД-22-1225 от 03.05.2018 г.към трудов договор № 1 178/21.1.1993 г.;
- за Г. М. К. по Допълнително споразумение № РД-22-1227 от 03.05.2018 г. към трудов договор № РД 22-1073/31.03.2005 г.;
- за Д. Т. И. по Допълнително споразумение №РД-22-1226 от 03.05.2018 г. към трудов договор № 139/23.1.1996 г.

Поради надвишаване на допустимата часова ставка съгласно основния трудов договор и на основание чл. 57, ал.1, т. 2 и т. 4 от ЗУСЕСИФ, УО не верифицира сума в размер на 75 941,17 лв.

5.По бюджетен ред IV. 10.1 „Възнаграждения (брутни суми, вкл. и дължимите от работодателя осигурителни вноски) (фонд: ЕФРР, режим на финансиране: Неприложимо, допустим)“ не се верифицира сумата в размер на 7 756,66 лв., от които: по ведомост с уникален номер 11 и дата 31.01.2019 г. сумата в размер на 4 334,41 лв. включваща разходи за възнаграждения за месец януари 2019 г. на членове от екипа за изпълнение на проекта-изследователи. О. сума включва разходи за възнаграждение в размер на 3 650,41 лв. (с включени осигурителни вноски за сметка работодателя) на Ж. В. за отработени 103 часа и разход за възнаграждение в размер на 684,00 лв. (с включени осигурителни вноски за сметка работодателя) на П. С. за отработени 52 часа.;

По ведомост с уникален номер 12 и дата 28.02.2019 г. сумата в размер на 3 422,25 лв. включваща разходи за възнаграждения за месец февруари 2019 г. на членове от екипа

за изпълнение на проекта-изследователи. О. сума включва разходи за възнаграждение в размер на 2 737,80 лв. (с включени осигурителни вноски за сметка работодателя) на Ж. В. за отработени 76 часа и разход за възнаграждение в размер на 684,45 лв. (с включени осигурителни вноски за сметка работодателя) на П. С. за отработени 43 часа. Неверифицираната сума по бюджетен ред IV. 10.1 „Възнаграждения“ е в размер на 7 756,66 лв.

6. По бюджетен ред IV. 10.1 „Възнаграждения (брутни суми, вкл. и дължимите от работодателя осигурителни вноски) (фонд: ЕФРР, режим на финансиране: Неприложимо, допустим)“ не се верифицира сумата в размер на 3 327,53 лв. по ведомост с уникален номер 1 и дата 26.02.2019 г.

Неверифицираната сума включва 2,57 лв. разход за възнаграждение на Б. Г. Д. поради надвишен допустим размер на възнаграждение за месец януари 2019 г. и 3 324,96 лв. отчетени разходи за възнаграждения на Б. Д. за месец декември 2018 г. и февруари 2019 г., за П. Г. отчетен разход за възнаграждение за месец февруари 2019 г., за И. К. отчетен разход за възнаграждение за месец февруари 2019 г. и за К. Д. отчетен разход за възнаграждение за месец февруари 2019 г., за които не са представени всички разходооправдателни документи съгласно указания срок с писмо с рег. № ИСУН 2020 BG05M20P001-1.001-0001-C03-M102 от 30.07.2019 г., необходими за определяне на допустимият размер възнаграждения съгласно Раздел V, т. 7 от Ръководството за изпълнение на административни договори за предоставяне на БФП, съфинансирани от ЕФРР, по приоритетна ос 1 „Научни изследвания и технологично развитие“ на ОП НОИР 2014-2020 г. Не са приложени платежни документи, както и актуални допълнителни споразумения към основни трудови договори относими към приложените ведомости и отчети за извършена работа. Също така УО установява, че има несъответствие между отчетената сума в ИСУН 2020 4 805,80 лв. и сумата по приложени ведомости, която е в размер на 6 859,23 лв. Посочената ведомост с уникален номер 1 и дата 26.02.2019 г. включва разходи за възнаграждения на членове от екипа за изпълнение на проекта от партньор НС А в размер на 4 805,80 лв., като за Б. Д. са отчетени разходи за месец декември 2018 г., месец януари и февруари 2019 г., за П. Г. са отчетени разходи за месец февруари 2019 г., за И. К. са отчетени разходи за месец февруари 2019 г. и за К. Д. са отчетени разходи за месец февруари 2019 г. От отчетената сума 4 805,80 лв. УО верифицира разход за възнаграждение в размер на 1 478,27 лв. на Б. Г. Д.. Съгласно ДС №311/08.01.2019 г. към трудов договор № 2837/01.12.1984 г. на Б. Г. Д. УО е изчислил коефициент за работа по проекта 0,431818182 като общо отработените часове за месец януари 2019 г. са 176 часа, а отработените часове по проекта са 76 часа, общият размер на възнаграждението с включени дължими осигурителни вноски за сметка на работодателя е 3 423,37 лв. Общият размер на възнаграждението с включени дължими осигурителни вноски за сметка на работодателя включва основната заплата за действително отработеното време в размер на 1 339,00 лв., допълнителното възнаграждение за трудов стаж и професионален опит е в размер на 937,30 лв. и допълнително възнаграждение за образователна и научна степен в размер на 600,00 лв. Отчетеното възнаграждение за месец януари 2019 г. е в размер на 1 480,84 лв. Допустимото възнаграждение за възстановяване за работа по проекта е в размер на 1 478,27 лв. Неверифицираната сума в размер на 3 324,96 лв. по ведомост с уникален номер 1 и дата 26.02.2019 г. може да бъдат включена в следващо искане за плащане подкрепена с всички

разходоправдателни документи на основание чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕСИФ.

7. По бюджетен ред VIII 25.1 „Разходи за възнаграждения на лица, пряко ангажирани с дейности по управлението и/или изпълнението на проекта, включително задължителни здравни и осигурителни вноски за сметка на осигурителя“ не се верифицира сума в размер на 13 253,98 лв. Сумата се отнася за предявени за възстановяване разходи за възнаграждения на бенефициента Софийски университет “Св. К. О.” за месец януари и февруари 2019 г. Съгласно т. 3, четвърто тире на Раздел V. от Ръководството „Сключване на договор за допълнителен труд при друг работодател, с който се възлагат функции по управление на проекта извън установеното работно време по основния трудов договор. Максималната допустима заетост извън установеното работно време се определя от ограниченията за полагане на допълнителен труд.

Поради нарушаване на посочената разпоредба и на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ не се верифицират разходи на следните лица:

По ведомост с уникален номер 11 и дата 31.01.2019 г. от отчетените възнаграждения за месец януари 2019 г. в размер на 31 665,98 лв., УО не верифицира сумата в размер на 6 863,99 лв., представляващи разходи за възнаграждения с включени осигурителните вноски за сметка на работодателя, които включват:

- на Ц. З. С. в размер на 2 159,99 лв. Лицето отчита 80 часа работа по проекта, от които УО признава 32 часа и определя допустим разход за възнаграждение в размер на 864,00 лв. Не се верифицира сума в размер на 1 295,99;

- на И. К. Г. в размер на 2 080,00 лв. Лицето отчита 80 часа работа по проекта, от които УО признава 32 часа и определя допустим разход за възнаграждение в размер на 832,00 лв. Не се верифицира сума в размер на 1 248,00 лв.

- на М. А. В. в размер на 1 260,00 лв. Лицето отчита 60 часа, а УО признава 32 часа. възнаграждение в размер на 672,00 лв. Не се верифицира сума в размер на 588,00 лв.;

- на Ч. К. Г. в размер на 2 160,00 лв. Лицето отчита 80 часа работа по проекта, от които УО признава 32 часа и определя допустим разход за възнаграждение в размер на 864,00 лв. Не се верифицира сума в размер на 1 296,00 лв.;

- на Е. Ж. А. в размер на 1 368,00 лв. Лицето отчита 76 часа работа по проекта, от които УО признава 32 часа и определя допустим разход за възнаграждение в размер на 576,00 лв. Не се верифицира сума в размер на 792,00 лв.;

- на Е. С. М. в размер на 1 596,00 лв. Лицето отчита 76 часа работа по проекта, от които УО признава 32 часа и определя допустим разход за възнаграждение в размер на 672,00 лв. Не се верифицира сума в размер на 924,00 лв.;

- на Е. М. Й. в размер на 1 296,00 лв. Лицето отчита 72 часа работа по проекта, от които УО признава 32 часа и определя допустим разход за възнаграждение 576,00 лв. Не се верифицира сума в размер на 720,00 лв.;

По ведомост с уникален номер 12 и дата 28.02.2019 г. от отчетените възнаграждения за месец февруари 2019 г. в размер на 30 243,99 лв., УО не верифицира сумата в размер на 6 389,99 лв., представляващи разходи за възнаграждения с включени осигурителните вноски за сметка на работодателя, които включват: на Ц. З. С. в

размер на 2 159,99 лв. Лицето отчита 80 часа работа по проекта, от които УО признава 32 часа и определя допустим разход за възнаграждение в размер на 864,00 лв. Не се верифицира сума в размер на 1 295,99;

- на И. К. Г. в размер на 2 080,00 лв. Лицето отчита 80 часа работа по проекта, от които УО признава 32 часа и определя допустим разход за възнаграждение в размер на 832,00 лв. Не се верифицира сума в размер на 1 248,00 лв.;

- на М. А. В. в размер на 1 260,00 лв. Лицето отчита 60 часа работа по проекта, от които УО признава 32 часа и определя допустим разход за възнаграждение в размер на 672,00 лв. Не се верифицира сума в размер на 588,00 лв.;

- на Ч. К. Г. в размер на 2 160,00 лв. Лицето отчита работа по проекта, от които УО признава 32 часа и определя възнаграждение в размер на 864,00 лв. Не се верифицира сума в размер на 1 296,00 лв.;

- на Е. Ж. А. в размер на 1 368,00 лв. Лицето отчита 72 часа работа по проекта, от които УО признава 32 часа и определя допустим разход за възнаграждение в размер на 576,00 лв. Не се верифицира сума в размер на 720,00 лв.;

- на Е. С. М. в размер на 1 092,00 лв. Лицето отчита 52 часа работа по проекта, от които УО признава 32 часа и определя допустим разход за възнаграждение в размер на 672,00 лв. Не се верифицира сума в размер на 420,00 лв.;

- на Е. М. Й. в размер на 810,00 лв. Лицето отчита 45 часа работа по проекта, от които УО признава 32 часа и определя допустим разход за възнаграждение 576,00 лв. Не се верифицира сума в размер на 234,00 лв.;

- на Б. Й. К. в размер на 1 260,00 лв. Лицето отчита 60 часа работа по проекта, от които УО признава 32 часа и определя допустим разход за възнаграждение 672,00 лв. Не се верифицира сума в размер на 588,00 лв.

При така изложената фактическа обстановка е издадено Решение № 80811-640/22.08.2019 г. на Ръководителя на Управляващия орган на ОП „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020 г., в частта в която е отказано да бъдат верифицирани средства разходи в размер на 101 246, 59 лева, за бенефициента Софийски университет „С. К. О.“ по договор за БФП № BG05M2OP001-1.001-0001.

По делото е приета ССЧЕ, която установява различията между вида и размера на допълнителните възнаграждения в структурата на работната заплата, отчетени от ръководителя на УО. Установено е и какво е възнаграждението за отчетените отработени часове по проекта.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт, които по своята същност е индивидуален административен акт, с който пряко са засегнати правата и законните интереси на жалбоподателя.

Административният акт – оспореното решение е връчено на жалбоподателя на 26.08.2019 г. чрез системата ИСУН, жалбата е депозирана чрез органа на на 05.09.2019 г. в преклузивния 14-дневен срок по чл.149 ал.1 от АПК, поради което и

същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Относно компетентността на органа, издал оспореното решение. Съгласно чл. 62 ал. 3 от ЗУСЕСИФ управляващият орган извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо.

Съгласно чл. 9 ал. 5 от ЗУСЕСИФ ръководителят на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващия орган или оправомощено от него лице. Съгласно чл.4 ал.1 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Оперативна програма „Наука и образование за интелегентен растеж““ обнародван като приложение към ПМС № 237/23.10.2017г- Агенцията изпълнява функциите на управляващ орган на ОП“НОИР“ и всички произтичащи от това задължения и отговорности съгласно националното законодателство и правото на ЕС, а съгласно чл.6 т.1 от Устройствения правилник, Изпълнителният директор на агенцията е ръководител на управляващия орган на ОП“НОИР“.

Оспореното Решение е издадено именно от Ръководителя на УО на ОП „НОИР“ К. Г. – изпълнителен директор на агенцията. Съгласно Заповед №РД12-251/30.10.2017г. на Министъра на образованието и науката, следователно е издадено от компетентен орган, в рамките на неговите правомощия.

Относно формата на акта и спазване на административнопроизводствените правила:

Оспореното решение е издадено в писмена форма и отговаря на изискванията на чл.59 ал.2 от АПК, съдържа фактически и правни основания. За всяка група разходи, които не са верифицирани е указана и приложимата разпоредба на чл.57 ал.1 от ЗУСЕСИФ, която е нарушена.

Уредбата на производството по верификация на разходи се съдържа в чл. 60 - чл. 68 от ЗУСЕСИФ. Съгласно цитираните разпоредби, междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган.

Съгласно чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕСИФ, УО извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане и на проверки на място, когато това е приложимо.

Националните правила за допустимост на разходите са заложиени в чл. 57 ЗУСЕСИФ общо за всички програми; ПМС № 189 от 28.04.2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от ЕСИФ за програмен период 2014 – 2020. С постановлението се определят общите национални правила за допустимост на разходите по програмите чрез конкретизиране на условията за допустимост и/или недопустимост на определена категория разходи. Постановлението се приема на основание чл. 59, ал. 1 ЗУСЕСИФ и отменя ПМС № 119/2014 г. за приемане на национални правила за допустимост на разходите по ОП, съфинансирани от ЕФРР, ЕСФ, КФ на ЕС и от ЕФМДР за финансовата рамка 2014 –

2020 г. Съгласно чл. 59 ЗУСЕСИФ, доколкото със закон не е предвидено друго за програма по чл. 3, ал. 2, конкретните национални правила и детайлните правила за допустимост на разходите за съответния програмен период се определят с нормативен акт на Министерския съвет. За всяка процедура по програма по чл. 3, ал. 2 се определят: 1. допустимите категории разходи и максималните размери на разходите, ако има такива; 2. методът, приложим за определянето на разходите, и условията за изплащане на безвъзмездната финансова помощ и възстановимата помощ, когато за тях се прилагат формите по чл. 55, ал. 1, т. 2 – 4; 3. при проекти, които генерират приходи – методът, по който нетните приходи се приспадат от разходите за проекта; 4. специфичните условия, на които да отговорят разходите, за да се третират като допустими, включително условията, при които проектът се смята за осъществен извън програмния район.

Чл. 57. ал. 1 от ЗУСЕСИФ урежда седем кумулативни изисквания, за да бъдат определен дадени разходи за допустими, а именно: 1. разходите са за дейности, съответстващи на критериите за подбор на операции и се извършват от допустими бенефициенти съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2;

2. разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи;

3. разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности;

4. разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство;

5. разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система;

6. за направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на чл. 25 от Делегиран регламент (ЕС) № 480/2014 на Комисията от 3 март 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство (ОВ, L 138/5 от 13 май 2014 г.) и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 140 от Регламент (ЕС) № 1303/2013;

7. разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи.

Неизпълнение на някое от тези изисквания е самостоятелно основание за отказ за верификация и плащане.

Спазени са и административнопроизводствените правила, доколкото в рамките на развитото се производство по верификация на разходите, УО е анализирал и преценил всички доказателства в тяхната съвкупност и се е произнесъл въз основа на представената от жалбоподателя документация.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

По т. 1, правилно не са верифицирани сумата в размер на 579, 64 лв., тъй като правилно е посочено, че командированите лица не са лица свързани с проекта. Възражението на жалбоподателя, че лицата са командировани за целите на проекта е бланкетно и недоказано.

По т. 2 са оспорени 271, 73 лв. тъй като съгласно чл. 13 от Наредбата за командировки в страната: „(1) Когато в заповедта за командировка е посочено командированият да пътува с лично моторно превозно средство, се изплащат пътни пари, равни на равностойността на изразходваното гориво по разходни норми, определени от производителя на моторното превозно средство, за най-икономичния режим на движение. (2) В случаите по ал. 1 в заповедта за командировка задължително се посочват данните за вида и марката на личното моторно превозно средство, за разхода, вида и цената на горивото, за маршрута и разстоянията в километри по републиканската пътна мрежа, по които се установяват пътните пари“. В посочените заповеди за командировки липсва вид и цена на гориво, приложените фактури са с равностойност на закупеното гориво по-малка от предявените за възстановяване разходи за гориво, поради което УО правилно е отказал да верифицира процесната сума.

По т. 4 не е верифицирана сумата в размер на 75 941,17 лв., тъй като наетитите лица са полагали труд повече от 48 часа седмично.

Съгласно чл. 111 от КТ Работникът или служителят може да сключва трудови договори и с други работодатели за извършване на работа извън установеното за него работно време по основното трудово правоотношение (външно съвместителство), освен ако не е уговорено друго в индивидуалния му трудов договор по основното му трудово правоотношение. По делото е изяснено, че лицата са имали основни трудови договори и сключени и допълнителни трудови договори по проекта. От друга страна съгласно чл.113 ал.1-5 от КТ Максималната продължителност на работното време по трудов договор за допълнителен труд заедно с продължителността на работното време по основното трудово правоотношение при подневно изчисляване не може да бъде повече от 48 часа седмично - за другите работници и служители. При изричното им писмено съгласие работниците и служителите по ал. 1, т. 2 могат да работят и повече от 48 часа. Работникът или служителят по чл. 110 и 111 дава писменото си съгласие за работа повече от 48 часа седмично на работодателя, при когото работи. В случай че работникът или служителят не даде съгласие, той не може да бъде задължен да работи повече от 48 часа седмично, като отказът му не може да доведе до настъпване на неблагоприятни последици за него. Писменото съгласие на работника или служителя по чл. 111 за работа повече от 48 часа седмично се дава на работодателя - страна по трудовия договор за допълнителен труд.

В случаите по ал. 3 и 4 продължителността на работното време се изчислява за период не по-дълъг от 4 месеца. По делото не е налице надвишаване на този период. В случая са налице писмени съгласия от страна на служителите по проекта да полагат труд и повече от 48 часа седмично.

Неоснователни са доводите на позоваването на нищожност на Ръководство от 21.12.2018 г., тъй като съдът не може да се позове на нищожност и да я прогласи с

настоящото производство. Отделно от това и с двете ръководства - Ръководство от 01.03.2018 г. и Ръководство от 21.12.2018 г. се регламентира задължение, че продължителността на допълнителен труд заедно с продължителността на работното време по основното трудово правоотношение при подневно изчисляване не може да бъде повече от 48 часа седмично - за другите работници и служители. Това задължение обаче противоречи на чл. 113, ал. 4 от КТ, според който е възможно полагане на труд и повече от 48 часа сред изрично съгласие на служителя.

Настоящият съдебен състав следва да приложи разпоредбата на чл. 15, ал. 3 от Закона за нормативните актове (ЗНА), според който ако постановление, правилник, наредба или инструкция противоречат на нормативен акт от по-висока степен, правораздавателните органи прилагат по-високия по степен акт, поради което следва да приложи чл. 113, ал. 4 от КТ и да счете за законосъобразен положението допълнителен труд.

Неоснователен е и довода на жалбоподателя за нарушение на чл. 14, ал. 1 ЗЗДискр. Адресат на тази разпоредба е работодателят, какъвто не е УО спрямо визираните лица, поради което и доколкото настоящото съдебно производство има за предмет да провери законосъобразността на индивидуален административен акт, издаден на основание чл. 62, ал. 3 ЗУСЕСИФ и представляващ отказ от верификация на разходи по проект, финансиран със средства на ЕСИФ, същата е неотнормисима.

Правилно са начислени и допълнителни трудови възнаграждения по договорите. Допълнителните трудови възнаграждения са различни плащания: за трудов стаж и професионален опит, за по-висока лична квалификация, за нощен труд, за положен извънреден труд, за работа през почивни дни и дните на официални празници, за времето, през което работникът или служителят е на разположение на работодателя извън територията на предприятието и др. Допълнителните трудови възнаграждения с постоянен характер са тези по чл. 11 НСОПЗ – за по-висока професионална квалификация (работник или служител, притежаващ образователна и научна степен „доктор” или научна степен „доктор на науките”) и по чл. 12 НСОПЗ – за придобит трудов стаж и професионален опит. Те са задължителни за изплащане (вж. 6, ал. 1, т. 1 НСОПЗ), когато са налице предпоставките за придобиване на правото да се получават от конкретния работник или служител. Тях има предвид чл. 17, ал.1, т. 3 НСОПЗ. Ето защо използвайки формулировката в чл. 28, ал.6 ПМС №189 2016г. „основното трудово възнаграждение“, е ясна волята на автора й.

По т. 5 сумата от 7 756,66 лв. не е верифицирана, поради неизпълнение на т. 7 „Документи за отчитане на извършените разходи“ в частта отчитане на разходи за възнаграждения и т. 8 „Условия за допустимост на разходите“, подточки 4) и 8) от Раздел V „Отчитане“ от Ръководството за изпълнение на административни договори за предоставяне на БФП, съфинансирани от ЕФРР, по приоритетна ос 1 „Научни изследвания и технологично развитие“ на ОП НОИР 2014-2020 г“, посочени и в т. 14.1 „Условия за допустимост на разходите“, т. 4 и т. 8 от Условията за кандидатстване по процедура чрез подбор на проектни предложения BG05M2OP001-1.001 „Изграждане и развитие на центрове за върхови постижения“. Необходимите документи не са представени съгласно указания срок с писмо с рег. № ИСУН 2020 BG05M2OP001-1.001-0001-C03-M102 от 30.07.2019 г. Тъй като не са представени

изискуемите документи и правилно УО не е верифицирал сумата.

По т. 6 не се верифицира сумата в размер на 3 327,53 лв. тъй като не са представени документи по т. 7 „Документи за отчитане на извършените разходи“ в частта отчитане на разходи за възнаграждения и т. 8 „Условия за допустимост на разходите“, подточки 4) и 8) от Раздел V „Отчитане“ от Ръководството за изпълнение на административни договори за предоставяне на БФП, съфинансирани от ЕФРР, по приоритетна ос 1 „Научни изследвания и технологично развитие“ на ОП НОИР 2014-2020 г. Не са приложени платежни документи, както и актуални допълнителни споразумения към основни трудови договори относими към приложените ведомости и отчети за извършена работа и жалбоподателя не е изложил доводи за представяне на документи.

По т. 7 не се верифицира сума в размер на 13 253,98 лв. Сумата се отнася за предявени за възстановяване разходи за възнаграждения на бенефициента Софийски университет „Св. К. О.“ за месец януари и февруари 2019 г. Настоящият съдебен състав счита, че сумата следва да се верифицира по основания подробно описани в т. 4, касаещи разпоредбата на чл. 113, ал. 4 от КТ, каквито са налице по отношение на служителите визирани в т. 7 от административния акт.

При така изложената фактическа обстановка на жалбоподателя и ответника следва да се присъдят разноски, съобразно уважената част от жалбите. На жалбоподателя следва да се присъди сумата от 6072, 47 лева(няма възражение за прекомерност), съобразно предоставения списък, а на ответната страна се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер, предвиден в Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения – 300 лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III-то отделение, 60-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Софийски университет „С. К. О.“ с ЕИК[ЕИК], представлявано от Ректора проф.д.н. А. Г., със седалище и адрес на управление – [населено място], бул. „Ц. Освободител № 15 чрез процесуалния си представител –адв. О. Решение № 80811-640/22.08.2019 г. на Ръководителя на Управляващия орган на ОП „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020 г., с което е отказано да бъдат верифицирани средства разходи в размер на 101 246, 59 лева, за бенефициента Софийски университет „С. К. О.“ по договор за БФП № BG05M2OP001-1.001-0001, в частта по т. 4 и т. 7 и **ОТХВЪРЛЯ** жалбата в останалата част.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Оперативна програма „Наука и образование за

интелигентен растеж“ да заплати на Софийски университет „Св.К. О.“ с ЕИК[ЕИК] сумата от 6072,47 лева.

ОСЪЖДА Софийски университет „Св.К. О.“ с ЕИК[ЕИК] да заплати на Изпълнителна агенция „Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ сумата от 300 (триста) лева разноски по делото.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: